

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 П 009939 22 Рев 2
Бања Лука, 05.10.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Тање Бундало, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Даворке Делић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Х. АД Д. у стечају против тужених В.Ђ. и Б.С. из Д. те Ј.К. из М.Б., сви заступани по Д.Т., адвокату из Б.Л., ради неоснованог богаћења, одлучујући о ревизији тужених против рјешења Округног суда у Добоју број 85 0 П 009939 21 Гвлж од 31.5.2022. године, на сједници одржаној 05.10.2022. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеним рјешењем Округног суда у Добоју број 85 0 П 009939 21 Гвл од 19.8.2021. године одбијен је приједлог тужених за понављање поступка правоснажно окончаног пресудом тог суда број 85 0 П 009939 13 Гж од 24.5.2013. године.

Другостепеним рјешењем истога суда број 85 0 П 009939 21 Гвлж од 31.5.2022. године жалба тужених је одбијена и првостепена одлука потврђена.

Благовременом ревизијом тужени побијају другостепену одлуку због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се оба нижестепена рјешења преиначе тако да се у цијелости усвоји приједлог за понављање поступка.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Приједлог за понављање поступка је ванредни правни лијек који странке могу поднијети против правоснажне пресуде (без обзира да ли је постала правоснажна у првом или другом степену суђења). О том приједлогу суд одлучује у форми рјешења. Стога се питање дозвољености ревизије против другостепене одлуке о приједлогу за понављање поступка цијени према одредби члана 254. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП). Услов за примјену наведене законске одредбе је да се ради о рјешењу којим се

поступак правоснажно завршава, под претпоставком да се ради о спору у којем би ревизија била дозвољена и против правоснажне пресуде.

Дакле, поступак је правоснажно завршен одлуком која је донесена у поступку чије се понављање тражи па другостепено рјешење којим је одлучено о приједлогу за понављање поступка није рјешење којим се поступак правоснажно завршава. Зато против рјешења другостепеног суда којим је правоснажно одлучено о приједлогу за понављање поступка ревизија није дозвољена.

Супротно тврдњи ревидената, у овом случају није могућа примјена члана 237. ст. 3. и 4. ЗПП јер се изузетно дозвољавање ревизије може одредити само када се ревизијом побија пресуда чија вриједност не прелази законски цензус од 30.000,00 КМ. Како закон искључује могућност изјављивања ревизије против рјешења којим се поступак правоснажно не завршава, то не постоји ни могућност да се у таквој ситуацији ревизија изузетно дозволи.

Стога је, сходно одредбама члана 247. ст. 1. и 2. ЗПП, ревизију ваљало одбацити као недозвољену.

Предсједник вијећа
Тања Бундало

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић